

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
„Библіотека найзнатн. повѣстей” виходить по 3 печат. ар-
кушѣ кожжого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяця.
Редакція «Адміністрація» подъ Ч. 44 улиця Галицка
Рукописи звертаються лише на попереднє застереженю.
Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣльї однов
строчки печатної, въ рубр. „Надбсланіе” по 20 кр. а. в.
Рекламація неопечатаний вольни бѣльї портв.

ДЕДУХО

 Просимо поспѣшити съ пред-
платою и залегостями.

До ситуації.

Дня 11 л. червня покончено въ Радѣ державной генеральну дебату надъ тарифою мытовою, а нынѣ въ середу стоять на порядку дневномъ дебата спеціальна, по чѣмъ наступитъ голосование въ трехъ читаняхъ. Вся справазвѣстна достаточно нашимъ читателямъ, въ котрой импортове мыто отъ фальсификаціи нафтовыхъ въ Баку до Угорщины отграває першу роль. Мы вже давнѣйше обговорили мераторично предложеніе правительство и внесенье пос. Зиса, попираниe въ-разу въ комисії мытовой послами польскими, але опосля по грязь министра финансовъ ними опущене; у насъ була вже бесѣда и о внесеніяхъ пословъ Абрагамовича и Грохольского на незначне подвышенье оплаты мытовою. Нынѣ ваймае насъ питанье, яке становище при голосованію надъ сею справою ваймуть рускіи послы?

Давнымъ способомъ складались у насъ рѣчи такъ, що коли въ 1867 р. заключено угоду съ Угорщиною а въ 1877 р. еи отнововано, послы русскѣ могли мати большій впливъ на ходъ того дѣла. Въ 1867 р. одинъ изъ рускихъ пословъ засѣдавъ въ угодовой комиссіи, а по десяти рокахъ, при отновленію угоды мали мы въ Радѣ державной ажъ 16 своихъ представителѣвъ. Именно послѣднімъ разомъ голосы нашихъ пословъ решали справу, т. к. голосы ихъ були тымъ тягаркомъ, що киненій на одну або другу важку, решавъ о судьбѣ тогдѣшнаго кабинету. Само собою разумѣется, що обовязкомъ пословъ, поставленыхъ въ такъ користнѣе положеніе, було передовсѣмъ подбати о то, чтобы передъ голосованіемъ за цѣну голосовъ — скажемъ просто — выторгувати у кабинету возможно наибольшій концесіи для своего народу. Се дѣло во всѣмъ легальне и практиковане у всѣхъ конституційныхъ державахъ. Послы не могутъ производитися сентиментальностею для поодинокихъ кабинетовъ, а обовязкомъ ихъ есть мати вездно интересъ своего народу на оцѣ, держачись правила: *do. ut des.*

Зъ нашои хаты.

Переѣхавши въ ходѣ майже двохъ лѣтъ велику часть пашого краю, а при томъ задержуясь по колька мѣсяцѣвъ въ некотрыхъ сторонахъ, спознавъ и потроха нашъ простый людъ оъ его горемъ, щастьемъ, долею та злѣдніми, и нынѣ бодай въ коротцѣ намѣряю списати тѣ враженія, котрѣ до нынѣ не застарѣли та задержалися менѣ въ памяти. Всюда у насъ — правду сказавши — навѣть по наибольшихъ селахъ дается чуты недостача освѣты. Не только старѣ селяне, вѣдь навѣть то молоде поколѣніе, котре теперь починає жити, дає мѣжъ себѣ маленький процентъ людей, що умѣють читати. Въ такихъ поѣздахъ, якъ Дрогобицкій, Самбorskій, Переmyскій, Ярославскій, Цѣшановскій, Равокій, Жовковскій и др., дуже рѣдко подыбаєся селянинъ, котрый бы въ громадѣ мѣгъ бути правдивымъ проповѣдникомъ, котрый-бы мѣгъ громаду заступать всюды та боронити еи передъ рѣзными издѣлженіями зъ рѣзныхъ сторбъ. Я бы мѣгъ на сѣмъ мѣсце больше вѣкъ десять примѣрѣвъ далеко отъ себе отдаленыхъ сторбъ навеости, де ц. к. уряды податковїй осквернували нашихъ вѣйтовъ за податки побиралъ отъ громадянъ, а не зложелѣ до ц. к. каю. Вѣйти по наибольшей части вѣчого не винѣ; они не рушали того крейцаря а просто ставили жертвою темноты вбо спекуляціи якогось шкваря, котрому завѣршили та на котрого спускались у всѣмъ вѣтѣ войнъ. Много подыбувавъ я такихъ сель, а передовейми въ горахъ коло Синюка, Ясля, Луцкова, Коросна та Сколього, де оѣ громадѣ не подыбывоид одного чоловѣка, щобы

умъевъ чатати. Зъ сого выходила крайна неко-
ристъ для села. Писарь, що сидѣвъ деось на тре-
тімъ або четвертому селѣ, рѣдко коли показу-
вався до вѣта, трамавъ у себя печатку громад-
ску та разпоряджувавъ цею, якъ хотѣвъ. Дуже
часто тымъ чоловѣкомъ бувъ жидъ зъ поблизъкого
мѣстечка и той выраблявъ съ громадою вое, що
хотѣвъ.

Я бы бувъ нѣколи не повѣривъ, що ѿкъ
подобного могло статися підъ окомъ нашихъ вла-
стей и що мавтъ маєтнїйши та способнїйши до кру-
тарства вероты нашої суопольности могли такъ
безмилосердно вихосновувати нашъ темний людъ,
доки не переконаюся на власнї очи. Передъ ро-
комъ мавъ я нагоду бути якійсь часъ мѣжъ на-
шими Лемками у горахъ, близько одного мѣстеч-
ка, славного изъ своїхъ ярмарковъ. Въ томъ мѣ-
сточку бувъ ц. к. судъ повѣтовый и хмара же-
довъ, котрїя заче тѣ мурашки розазилися по се-
лахъ постороннїхъ та вихосновували простояю-
дина. Не входжу въ торги та ярмарки, бо тогди
бы я до кінця не дойшовъ. Нашъ простий гор-
скїй людъ мало числить на землю та на си пло-
ды; при такої управѣ робї, якою нашъ Бойко
та Лемко посугуєся, земля нѣколи не видасть
ему только, що би могъ выживити себе въ
своєї родинної. Тому то би шукає собїничого
заробку, або зъ сокирою въ рукахъ, пилою, рис-
калемъ та мотыкою, отавлячи по лѣсахъ олги,
выроблюючи гонты, кошаючи ровы на паньокихъ
(а скорше на нѣмецкихъ, що Прусики закупили)
поляхъ. Въ змїй и въ лѣтъ выходять зъ горокихъ
овъє сокти людей на зароботки на долы,
або переходити Карпаты, пускаються вже

побѣ Шегединъ, Темешваръ, або ажь до Банату и тамъ шукаютъ себѣ куопника хлѣба. Уже въ замѣй приходятъ агенты зъ Угоръ до пограничныхъ сель, вербуютъ нашего горняка живь та робятъ съ нимъ умову на четверты або пятый онѣаъ. Деколи до такихъ живь зъ одного села выходитъ 30%, або и больше; заробокъ добрый, кобы только нашъ горникъ мѣгнъ разумно разпорядитися, та щобы бувъ трохъ больше освѣченый. А въ томъ лихо наибольше. У горскихъ селахъ зачине недоставати ъстя своего зерна уже по Роздвѣ. Газда бере бесаги або чуганю та мѣшокъ, тай гайдя до жида брати на иродитъ. Жицъ дае четвертку, другу, третю а може и десяту, та все до живицъ. Приходятъ живица, Лемко або Бойко за горами, а жицъ по давъ скаргу до суду, але яку скаргу! — замѣстї 5 зр. за четвертку якого зерна, якъ згодився отъ горникомъ въ осени, онъ почиливъ себѣ зъ 8 або и 10 зр. Принеситъ возвышеній вѣзванье, давъ жицѣ, — она бѣгала по сель, щобы хто перечитавъ, та не знайшовши такои душѣ, вернула до дому, заткнула вѣзванье за образъ або поклада въ скриню, тай и забула про все. Минувъ день термину а по нѣмъ минуло може и зо два мѣсяцѣ, горнякъ на Уграхъ, а жицъ злицатуванъ все, що мѣгъ. Такихъ примѣрівъ, тай то сумныхъ примѣрівъ бачивъ я множество и не разъ ажь на плачъ збиралося мої, видячи тую кривду бѣдного роботника съ его родиною.

бокъ до Америки завандрувала до нась зъ там-
тои стороны Карпатъ, о сколько менъ вѣдомо. На
Угорской Руси жіє ще той чоловѣкъ, священикъ,
съ которымъ я мавъ случай разъ видѣтися¹, що
то биъ першій, научивши колькохъ своихъ па-
рохіянъ читати та писати потроха, выславъ ихъ
до тамтои части землї. Люде сї за якійсь чадъ вер-
нули зъ Америки та привезли съ собою якійсь
грбшь и то власне здохотило другихъ пускати
ол такъ далеко за заробкомъ. Лемко выїзжая-
чи зъ села бере съ собою на дорогу до другои
части свѣта 100 зр., дорога иде ему ще яко-тако,
але тамъ! — отрахъ яку нужду терпятъ бѣдній
люде! Каждый майже на тамтой землї мусонъ
отхорувати двѣ недѣлї — такъ бодай до мене
писавъ одинъ добрый мой знакомый зъ Америки
— хорый не має въ чужинѣ нѣ захисту нѣ опѣ-
ки и по найбѣльшои части перележує свою сла-
бость або десь підъ плотомъ або у якой кучи.
Заообы давно скончалися, а роботникъ прїшовши
до здоровля, не маючи знакомыхъ, иде по жебра-
номъ, а при тѣмъ пытає роботы. Найбѣльше на-
шихъ людей до Америки выганяє нужда, а ще
може бѣльше воякій позычки у банківъ та жидовъ
зъ которыхъ они такъ легко отрягти не можуть.
Менъ говоривъ ось що одень селяници про Аме-
рику: „Шѣсть недѣлъ я сидѣвъ підъ землею, ко-
навъ чаганомъ уголь, и я не знатъ коли день, а
коли ночь, а Богъ-ме, я вже гадавъ, що нѣколи
не побачу овятого сонця. Правда, заробокъ до-
брый, але бодай и поу тамка не бута! Я заро-
бивъ только, що-мъ банкъ (позычку) отдавъ, —
бѣльше не пойду!²” (Дальше буде.)

Чи послы наші використали своє щасливе положенье въ двохъ тыхъ хвиляхъ, менно ж, въ 1877 р., ровпоряджаючи 16 голосами, о томъ не хочемо вже говорити, бо минулося и всякий рекриминаціи не поправить дѣла. Але нынѣ мусимо замѣтити, подобна щаслива хвиля чи не лучавесь якъ разъ теперь. Не вся правиця ентузіазмує нынѣ предложеніемъ правительственнымъ мытъ нафтовомъ. Після газетныхъ вѣстокъ до 10 пословъ польскихъ ради бгсунутись отъ голосовани. Рѣвно-жъ и кольканадцять молодыхъ Чехівъ мав вробити то само. Клубы Гогенварта, Лихтенштайна и Коронніого не приступлять до голосования съ всею солидарностю въ вся лїзиця солидарно и рѣшучо становятся по сторонамъ внесения пос. Зиса. Ситуація отнюдь непевна и досыть небезпечна для нынѣшнаго кабинету. Зъ того могли бы скори стати рускій послы.

Вѣденській опозиційній дневники потууютъ
выразно, что правиця не есть зовсѣмъ певнѣ
своя въ бѣды; что межи правительстномъ
поодинокими фракціями правицѣ вѣдно ве-
дутся переговоры, т. е. что кабинетъ просты-
торгує голосы для себѣ. Заявляе вправдѣ „Ро-
litik“, что ситуація съ каждымъ днемъ полу-
шася, але получше се зависитъ отъ обѣ-
цянокъ и концесій, робленыхъ правительствомъ
поодинокимъ клубамъ. Справа нафтова чрез-
то набрала характеру справы политичної. Ха-
дятъ слухи, что Тридентійцѣ за своихъ колющіхъ
голосовъ выбороли себѣ значицѣ уступетеа отъ
нынѣшнаго кабинету; что Чехи выбороли себѣ
на Полякахъ приреченье солидарно поступати
коли въ Радѣ державной пріайде на порядокъ
дневный справа банкова и цукрова. А хтъ
знає, чи и польске „коло“ за теперѣшне по-
ниранье кабинету не сторгувало для себѣ яко-
новї концесіи, и чи опозиція однои части клю-
бу польскаго въ справѣ нафтовой не буде рѣ-
новзначна маневрови, обчисленому на яко-
концесіи...

После деякихъ обчислень справа мытъ
отъ нафты масъ для себе запоручену большестъ
ледви 6 голосовъ. Послы клюбу руского —

за внесеньемъ проф. Зиса. Съ тымъ фактамъ мы мусимо числится. Въ такомъ случаю, коли-бъ всѣ рускій послы мали станути солдарно, — 5 рускихъ голосовъ були-бъ яко разъ вгаданымъ выше тягарткомъ, що перхилявъ-бы важку. Въ виду того политичнїе розумъ наказувавъ бы рускимъ посламъ бу въ теперѣшнїй хвили даже обережными. „Politik“ зазначає вправдѣ, що отношення правительства до правицѣ стають съ кождымъ днемъ зновъ сердечнѣйшими, але мы доброзумїємо, на чѣмъ основуєся обновленье ти сердечности. И оно нынѣ внакше бути може. Сказано: *do, ut des* — и на подставѣ то правила Поляки, Чехи и Словѣнцѣ здобууть правительства неодну концесію для обезпечення правъ и духового та матеріяльного розвою свої народності. Всесторонній интерес народу повинній завдно занимати мысли и руководити совѣстю пословъ — и они повинні

розвумно выкористати кожду пригожу и ща сливу хвилю, коли можна бы висекати що-н будь для свого народу. По вашой гадцѣ, на сколько нась можуть поінформувати вѣтъ Вѣднія, — теперъ именно лучася для рукихъ поеловъ така наручна хвиля. Тожъ пивний еи по змозѣ выкористати въ хосеи свояи народности. Під часъ т-перѣшної іадеції Рады державной рѣшалася вже неоднъ справа, дуже важна чи то для нынѣшнього ржиму, чи для державы, а накладаюча вогтягары на австрійскій народы, отже и на народъ рускій, — а послы клубу руского, якъ „правительственній“ вѣколи не отмовили свое подзоры. Пригадаємо лише законъ о загальному ополченю. Рускій послы голосували вимъ бевъ всякого застереженя, хоть, по вашой гадцѣ, могли вложити заявленье, що народъ рускій, пріймаючи новый обовязковы тягаръ для добра державы, має право домагатися отъ правительства большого убезпеченія своихъ правъ конституційныхъ и примѣненію до Русиновъ галицкихъ и буковинськихъ основной программы гр. Таффого — рѣвноу правнея съ другими краевыми народностями!

При решаню закона мытowego рускы послы — яко сказано — будуть мати далеко ще лучшу нагоду выступити съ домаганиями рускими.

кого народу, и справдѣ було-бы то дуже сумно,
коли-бѣ рускій послы не скористали въ ней и
коли-бѣ теперь мала повторитися въ нашомъ
парламентарномъ житю давнѣйша прикра по-
мылка...

„Тифусъ плямистый“

Заголовокъ страшный! — не правда? Ты ласковый читателю, заразъ спытавешь: „Дѣ той страшный ворогъ?“ Але успокойся, и слухай, а мы зачнemo розказувати, якъ то кажутъ, „зъ конця“.

Честній мѣщане рускіи и ихъ душпастырь въ Бѣлому Камени задумали праведне дѣло: под-
часъ Зеленыхъ святъ устроити мною духовну.
Зъ цѣломъ околицѣ, изъ двохъ деканатовъ, оле-
ского и золочѣвскаго запросили руске духовен-
ство до ласкавої участї. Можна було сподѣвати-
ся що-найменше 40 процесій въ Бѣломъ камени,
бо анѣ одинъ священникъ не отмовивъ. Мної
мала тревати два дні, отъ вечернѣ въ недѣлю
до вечернѣ вѣ второкъ. Вир. матрополичій Орди-
нарія на десять днівъ напередъ удѣливъ при-
зволення и благословенія. Съ приволеніемъ ми-
трополичимъ удалися мѣщане до ц. к. староства
въ Золочевѣ. Комисарь староства п. Словицкій на-
дотычне запытанье мѣщанъ, чи староство не має
що замѣтити, не сказавъ нѣчого, щоби могло
було мѣщанъ навести на гадку, що мної може
изъ стороны староства бути поставлена яка-не-
будь перешкода. Дѣялось то вѣ второкъ минув-
шого тиждня, отже до суботы мѣщане порвались
коло приопособленя всего потрѣбного до масії,
здвигли престоль на дворѣ, проповѣдницю, фігу-
ру, а то ихъ коштувало звышъ 150 зр. Помина-
емо вже то, що мѣщане лагодились дома на при-
нятіе побожныхъ гостей, священниківъ и гоопо-
дарївъ зъ околицѣ, запрошеного хору спѣваковъ
зъ нотъ, и т. д.

Ажъ тутъ наразъ доперва въ суботу въ по-
лудне приноситъ посланецъ изъ староства въ Зо-
лочевъ письмо: „Миссія въ Бѣлому Камені збо-
роняєся зъ тої причини, що въ томъ мѣстечку
панує тифусъ плямистый.“ Се письмо впало на
мѣщанъ Бѣлого Каменя якъ грому зъ яскового не-
ба, тымъ більше, що — тутъ, ласковый читате-
лю, и ты знайдешь свое упокоеніе, — тымъ
більше, що въ Бѣломъ Камені жила Георгіевка

милосердному, никакого тифуоу пляннотого нема! Передъ двома ще мѣсяцами будо заслабло двое людей на тифуоъ, — не пляннотый але звычайный, а, якъ бы на глумъ октробованому ц. к. староствомъ тифусови пляннотому мешканцамъ Бѣлого Каменя, въ цѣломъ мѣсточку отъ трехъ тыждній не будо анъ одного припадку не то смерти але и хоробы, якъ же храстінами, такъ и же хидами. Очевидно, о „пляннотомъ тифуоѣ“ разповѣзъ п. комисаревъ Єловицкому вѣтъ зъ Бѣлого Каменя, Павло Червецкій, — чоловѣкъ, що отъ часу послѣдныхъ выборовъ сильнѣко занесавъ на „пляннотый тифуоъ“ — але, хвали Богу, ходить съ нимъ и въ очахъ паповъ выглядает, жовь зовоимъ здоровый чоловѣкъ...

Въ недѣлю Зеленыхъ святъ пять жандармовъ въ полной збрїї отъ раненька ходили вже по улицяхъ мѣстечка, щобъ не допустити людей чужоосильныхъ на мисію до Бѣлого Каменя, а подчасъ богослуженія буди коло церкви. То само дѣйлося въ понедѣлокъ, съ тымъ хиба додаткомъ, що подчасъ проповѣди о. Карпа Винтоняка зъ Бужка четыри жандармы, пооля припнувъ каплюхахъ на головѣ и съ карабинами, знайшлися въ церкви мѣжъ побожными служителями красно-рѣчивого проповѣдника.

Тынчасомъ въ ту же недѣлю, коли мала зачати ся жисія руского духовенства, рано вырушала зъ навѣщеного „тифусомъ плямистымъ“ Бѣлого Каменя велика процесія зъ костела на отпустъ до кс. Капуциновъ въ Олеську. Вѣторокъ же, мимо „плямистого тифуу“ отбувся въ Бѣломъ Камені величезный ярмарокъ безъ нѣякої забороны. Намъ здаєся, що коли въ Бѣломъ

Каменя пануе „плямистый тифусъ”, то для ц. к. староства въ Золочевѣ все одно, чи чужій людѣ пріѣдутъ до Бѣлого Каменя по той тифусъ на руску мисію, чи бѣло-каменецкій Поляки занесутъ его до чужихъ селъ и до мѣсточкa Олеська съ своею процесію. Такожъ здаваєсь намъ, що „плямистый тифусъ“ такъ само небезпечный, коли людѣ зо всѣхъ сторонъ стыкаются на ярмарку, якъ на мисіи.

Той самой гадки суть в рускій мѣшане зъ
Бѣлого Каменя, которыхъ поважна депутація вы-
нѣ привѣту до Львова съ жалобою и була на по-
слушаню у Є. Екоц. п. намѣстника и въ палатѣ
русскаго Впр. митрополита.

Депутація и намъ розказала цѣле дѣло, а
мы дѣлимся имъ съ нашими читателями.

Въ дѣлѣ рускои школы у Львовѣ

рѣшила V. секція Рады мѣскон по довшой
дискусіи съ новымъ школьнымъ рокомъ засну-
вати четыроклассову школу етатову, въ
котрой два учителѣ були бы старші, а два мо-
лодші. Не обѣшлось однакожъ безъ клявзулъ,
именно, что именование двохъ молодшихъ учите-
льиъ послѣдуетъ тогда, наколи число учениковъ
III. и IV. классы буде достаточне. Секція має
отже то пересвѣдченье, что I. и II. класса будуть
посѣдати достаточне число учениковъ, III. и IV.
класса и. Зъ отки така супозиція? Постія датъ
выходить якъ-разъ противно: III. и IV. класса
будутъ мати достаточне число учениковъ, бо сего
року II. и III. класса мали 36 и 40 записанныхъ
дѣтей. То само можна допустити и що-до II. классы,
бо въ I-ой сего року було 37 учениковъ.
Натомість есть хиба нечевною рѣчею, чи до I.

Проф. д-ръ Пентакъ здѣсь реферату предъ повною Радою, бо его внесеніе секція V. не пріняла. Референтомъ на повнѣй Радѣ буде проф. Солецкій.

Зъ исторіи нашого фискализму

Львовскій дописуватель „Czas-у“ переславъ
недавно той же газетѣ дописъ, въ котрой зовоимъ
фальшиво представивъ справу акцизы отъ безрогъ,
рѣзаныхъ нашими селянами въ сполку для
власного ужитку, и сконстатувавъ, что Бу-
чацкій Выдѣлъ повѣтowyи и одинъ рускій
посоль въ Збаражчинѣ (о. Михаилъ Сѣчинь-
скій) ради селянамъ, чтобы акцизы не пла-
тили, и черезъ то вѣбы наразили селянъ на
страту. Въ томъ предметѣ одержуемо отъ послан-
о. М. Сѣчиньскаго таке Заявленье:

Подѣляючи впослѣдствіи поглядъ комісіи адміністраційної Сейму въ пытаню, чи належито
акцизъ отъ безрогъ, рѣзаныхъ нашими селянами
на спольнии навѣтъ ракунокъ, але на власну
коопуумцію, толкувавъ я неразъ свѣтлайшии се-
лянинъ, що въ мъоль текоту закона зъ 16 черв-
ня 1877 р. (уступъ 2. §-у 3) не належито
акциза отъ тыхъ, що рѣжуть безрогу спольно
на власну коопуумцію и нѣчого, навѣтъ солониць

Въ р. 1883 въ комисіи „поеоловъ хлопокихъ“
боронивъ я того погляду, але надармо, бо паны
були справу мовчаньею, выслушавши побожно

зданіа² Екоцеленція екъ-намѣстника п. Потоц-
кого, котрый заявилъ, що то справа запутана и
маловажна. Въ 1885 р. я боронивъ свого по-
гладу на засѣданію нової Збаражской Рады повѣ-
товой и нашъ Выдѣлъ пошеръ петицію Бучацкой
Рады повѣтовой. На послѣдній сесіи Сойму прій-
шла петиція до Сойму и комісія залагодила ей
то созвѣти: выоказуюча гдку, що арендаръ ак-
цизы неправно отягаютъ акцизу отъ нашихъ се-
янъ, напітнувала въ умотивованію резолюціи до-
садными словами тѣ нелегальныи практики, до ко-
трыхъ и органы власти скарбовои прикладають
руку. Ухвала Сойму не дотыкала змѣни закона,
— якъ то „Czas“ баламутно удержує — бо се-
належить до компетенціи Рады державной, а до-
магалася толькo порученя властямъ скарбовымъ,
щобы строго держались уступу 2. §-у З закона
з 16 червня 1877 р., посли котрого, безъ най-

Въ концы отзываюся до посла п. Хамца, который такъ красно и основно справу тую, яко референтъ трактувавъ въ соймовой коми іи, чи не бувъ-бы ласковый теперь, при торзѣ о мытѣ отъ нафты, поторгуватись и о акцизу долегли-
воть харляцку.

Судьба короля баварского.

Дивна и несподѣвана судьба постигла ба-
варскаго короля Людвика II. Монахійскій теле-
графъ рознѣсь дня 13 с. м. вечеромъ по цѣлой
Европѣ олѣдуючу сензаційну вѣсть: Король
проходжуючи въ парку на замку Бергъ над
озеромъ въ товариствѣ лѣкаря прибочноге
д-ра Габбена, скочивъ наразъ до озера а за-
нимъ и д-ръ Габбенъ, що хотѣвъ его рату-
вати. Оба потонули.

Такъ трагично закончила житъ великий „ро-

колькою лѣтами. Такъ отже сталося, что и
тію обнівъ кн. Людвигъ. Кн. Людвигъ
третімъ сыномъ баварскаго короля Лю-
(1825—48) и родившой въ марта 1821 г.
бургу; мае отже теперъ 66 лѣтъ. Отецъ
бувъ съ австрійскою принцесою Августо-
Тосканы, есть вдовецъ и мае трохъ си-
дяка, Леопольда въ Ариульѣ. Наступи-
шихъ Людвигъ вѣстаниемъ королемъ
законный наследникъ, братъ погибшаго
Отто, что вже отъ 15 лѣтъ слабъ на ю-
ности вже не подужае. Людвигъ бувъ
варокомъ войску генеральнымъ инспекторомъ
фельдцайгмайстромъ и бравъ участь въ
въ 1866 и 1870 р. Помимо своей старости
онъ бути ще дуже здоровый и энергичный,
при тѣмъ лагодный и вѣжливый, такъ въ
загальну симпатію въ народѣ. Ось же
комъ, але — якъ кажутъ — не есть зовы-
рикаломъ и въ парламентѣ выступаютъ
ти въ кликаломъ.

Усуненіе короля отъ престола произошло вже бѣ давна, але тихцемъ и въ поспѣдныхъ дняхъ было забыто. Былъ редкую причину до такого крооку для приводя, выдаваній своему министровъ Коги именно правдивъ министры не хотѣли короля нѣгде раздобыти 20 міліоновъ золотыхъ король поручивъ своему Фризіерову казати поубивати всѣхъ министровъ и т. д. 7 с. м. отбулася у кн. Людвигольда министровъ, а вже 10 с. м. обнявъ бѣгущій День передъ тымъ мавъ бѣгъ о томъ цѣсаря нѣмецкого и австрійскаго и вѣтчиюющихъ въ державѣ нѣмецкой. Передъ тимъ накожь отбувой щѣ эпизодъ, который уже въ исторіи Баваріи буде мати немало изламентовъ якъ и судамъ, а материалъ тѣхъ работъ мае бути величезный. Колько въ тѣмъ правды, трудно знати; але зъ журналистичнаго мусора занотувати заслужилось по цѣлому свѣту. Якъ звестно, цѣа выбралася була урядова депутація до кн. Людвига, перебувавъ на замку въ Гогенштадтѣ насампередъ сконстатувати самы здоровія короля, а отгакъ старательно отъ него подпись на актѣ, которыи було бровольно передае регентю кн. Людвигу. Черезъ незручность — якъ кажуть по членамъ — чи може черезъ якійсь заговоръ доказовать въ другон — король довѣдавши и мавъ щѣ досыть часу, закинъ телеграфичну комуникацію, зателеграфиу одного зъ близъкихъ своихъ кревнаго до кн. Людвіка (але не сына кн. Людвигу) оей хотѣвъ его вывезти до Тиролю. Цѣа розказываютъ такъ: Коги комисія прѣмію Гогенштадта, почавъ конюшій Гансъ выкрикувати на службу и доказувати енергично, що она вже теперь не ѿнъ короля, лишь князя Людвигольда; кн. Людвигъ службу усуне и приказавъ лагодити короля, бо мае его въ-богъ отвости. Одна вѣгъ отже до короля, впавъ на концъ завъ, яка ему грозить небезпечность и наклонити короля, щобы бѣгъ отъавоїти. Король практикавъ жандармовъ и видѣлъ кого до себе не впускати въ ишахъ знову до села, щобы тамъ людей заманити. Ще ишай розказують — и въ тѣмъ ще дѣйсно трохи правды — що гр. Диркінъ ютантъ короля, подбунтувавъ службу въ цѣлой околице, щобы короля не видала дарміерія двброка увязнія отже конюшка нила еи ажъ на телеграфичній прѣмію нахіюмъ. Она добгалаася тогды до короля, хочъ не принявъ предложеноаго акту, не уолухавъ рады лѣкарѣвъ и постановиши Ему оставлено до выбору замокъ, на кѣи перебувати. Здаєсь однакожь, що ишай жандармами и шволижерами дѣлово конче була легка. Жандармы вправдѣ не далися, але шволижеры не хотѣли длятого приказъ, щобы заразъ ставили ихъ полківъ. Такожь и гр. Диркінъ въ цѣлой сїй справѣ грати нечестиво министерство приказало его уязвити и вмѣшуванье до справѣ урадовихъ въ окрестности, де перебувавъ король, и було такъ велике роздразненіе народу, чо Зеленыхъ святъ побоювались илюції. О сколько доси въ телеграфіи було побачити, то здаєсь, що король насампередъ до Найшваштайнъ, а не Линдергофъ; доперва познѣше перебувавъ замокъ Бергъ надъ озеромъ Вурца Штарнбергъ, де случилось познѣ катастрофа.

Король Людвікъ II бувъ смиреній ліянъ II, короля баварскаго (1848—1868), сакомъ Людвіка I. Онъ родився 1845 въ бывъ вже въ 18 роцѣ житя правителю баварскаго. Була то натурѣ вже урожайша и склонна до романтичнаго вида. Вже за молоду ставъ бѣгъ дуже добримъ. Музикою и штукою драматичною, міць людій и прислухувався ѹбо пріятельстви представленимъ звичайно десь укритиего нѣхто не побачивъ. Его хотѣли буди съ князю Софію баварскою, теперешнію д'Аленсонъ и бѣгъ бувъ вже настільки ворвавъ въ поспѣдній хвасті. Отъ тоги бѣгъ бувъ зовомъ блюдкомъ, і въ та же году, въ важній справѣ, якъ к. пр. відшавоя у важній справѣ, якъ к. пр. короля прускаго цѣваренъ нѣмціи въ цілтизы, єбо его виступленіе въ ф

учителя крыл. Делингера въ борбѣ съ папою о
догмѣтъ непогрѣшимоости. Король Людвикъ бувъ
сильно збудований и высокого росту. Въ поолѣд-
ныхъ рокахъ бувъ такъ отовотѣвъ, что музѣвъ
безъустанно носяти мѣхуръ съ ледомъ на гру-
дехъ. Причина его душевной хоробы мала бути —
якъ сконотатувала комоія — размякшенье мозку,
жочь други лѣкарѣ знову доказують, що король
бувъ зовоимъ здоровъ. Король не мавъ до нѣкого
зъ близшои родини привязання, лишь до австрій-
ской цѣааревои и архаки. Гнездѣ.

Зъ судовои салъ.

Въ Коломыїскому суду окружному отбулося
въ пятницю и въ суботу минувшого тыждня двѣ
цѣкавій разиразы передъ судіями приояжными.

Въ пятницю підъ проводомъ ооз. Підляшевскаго велася розирава противъ Гаврила Толокового зъ Городницъ, обжалованого о скрытоубійство. Фактъ самъ особою дуже цѣкавый. Третого дня Роздва 1876 р. під часъ балю у Яцка Толокового (батька Гаврилѣвого) убито 9-лѣтнаго сына и 5-лѣтну дочечку Евдокії Коломыїчуковой, полнишеныхъ самыхъ въ домъ Евдокії, котру дуже гощено и затримувано на балю. Підозрѣннѣе упало отъ разу на родину Толоковыхъ, бо Яцко Толоковый, шуринъ помершаго мужа Евдокії Коломыїчуковой, и два его сыни хотѣли выбрать газдювство Коломыїчуковъ —

иъ въ дорозѣ. Выточено слѣдство передъ 10 лѣтами застаниовлено за-для недостачи доказовъ и ажъ овго року провалено его. Розправа выказала, що Яцко Толоковыи, караный колька разбъ за крадѣжъ, остатными разомъ 4-лѣтною вязницею, подойшовъ вдову Евдокію Коломыйчукову и выжавъ ѿ гъ неи запись, котрою она цѣле газдѣство по мужу позботало отогупила Гаврилови

Толоковому (на той часъ 20-лѣтнему легионеру). Але газдѣвство се привадало дѣтямъ и мати не мала права его мозбувати. Тому-то на родинѣй радѣ Яцко Толоковый съ сынами Леосемъ и Гавриломъ постановили спрavitи въ свята баль, Євдокію запросити и угощувати, а тымчасомъ Лесь и Гаврило мали ийти до еи хаты и подушати спячій дѣти. Такъ и оталося. Коли Євдокія, гощана и задержувана Яцкомъ, вернула до дому, засталась дѣти на печи подушеній. Свѣдками доказано, що під часъ балю сыни Яцка вийшли зъ хаты, ишли дорогою дѣ хатѣ Євдокія, передъ хатою стояли и потому вертали до дому, въ жена Леся, нынѣ уже помершого, выражено оказала, що була при томъ, якъ они змовлялию „під часъ балю дѣти душити“, и то выявила дошерва теперъ, по смерти Леся и Яцка, бо они загрозили буда тѣй смертею. По переведенїй розправѣ судії присяжній заперечили пытанье о скрытоубійствѣ, а потвердила пытанье о сповѣннѣ въ скрытоубійствѣ, а трибуналъ засудивъ Гаврила Толокового (котрый въ часъ чину мавъ лише 21 лѣтъ) на кару 5-лѣтній вязницѣ.

Въ суботу такожъ підъ проводомъ сес. Підляшецкого отбулося розправа проти Роберта Войцѣкевича, громадокого писаря зъ Жабя, о спроповѣдь. Справа та була наольдкомъ жалобы громадянъ зъ Жабя. Трудно поддавати докладный образъ цѣлой справы, що опиравася на самыхъ цифрахъ, — для того коротко лише скажемо, що шконтръ касы, переведений совѣтникомъ Выдѣлу краевого, п. Махальчевскимъ, выказавъ дефіцитъ звышъ 2.000 зр. Писарь Войцѣкевичъ признався навѣть, що часть грошей податковыхъ забравъ для себе, якъ казавъ, титуломъ своєї платнѣ по 500 зр. рочно. Шконтръ выказавъ великий непорядки въ господарцѣ громадокї, формальний хость — и то подало причину до олѣдотва. Хотя ходу цѣлой розправы не подаємо, то таки не поминемо цѣкавого уступу зозвання бувшого вйтія Поповчука. Ото, якъ казавъ, п. секретарь Выдѣлу повѣтового зъ Коосова переводивъ що року шконтръ касы и все находивъ въ порядку, а до него (вйтія) неразъ говоривъ: „Вашъ писарь — то золото, — у него все чіото“, — а такожъ спровадзанія до Выдѣлу краевого ишли въ тымъ самонъ дуей. Але о диво, делегатъ Выдѣлу краевого того золота не знайшовъ, а въ дѣйстності знайшовъ лише въ каѣ „чіото“, бо грошей не було. Ми чули при розправѣ зъ усть того жъ вйтія, що тамъ въ Жабю єсть партія „шопівска“ котра при виборахъ хотѣла вибирати виборцями „шаммарѣвъ“, таї то партія викликала цѣльй прощесь. Отъ не знати, чи тая партія, до котрої вйті не належавъ, такожъ казала Робертови Войцѣкевичеви маніпулювати чужинъ грошемъ? Ми чули при розправѣ бувшого касієра, честного газди, котрий яко знаючій руске письмо, кождый грoшъ заразъ запиувавъ и въ порядку вѣтъ касу, що ему касу отобрали вйті въ отдачу „золотому пану“ Робертови. Розправа скончавася, а приложий вѣтъ 11 поставленыхъ имъ пытавъ заперечили. П. Робертъ отже нынѣ звободний и може служити ще неодній громадѣ. Пречѣль же п. секретарь коосовскогого Выдѣлу повѣтового бувъ того чересвѣдченя, що онъ „золото“ и що у него все „чіото“...

ДОПИСИ.

Зъ Стрыя.

(Велике невдоволеніе въ кругахъ рускихъ) вы-
кликають тутъ слѣдующій фактъ. Стрыжаскій
комитетъ церковный заасекурувалъ бувъ ще
въ 1872 р. будынки приходекій въ Краков-
скому товариству асекураційномъ на 3000 ар.
и плативъ якъ найточнѣйше що року премія.

станица въ не бере иѣкои рускихъ пѣсенъ
въ програму своихъ концертовъ.

Молодѣжь руска есть въ Краковѣ досыть численно заступлена, именно на факультетѣ медичномъ. Она держится купкою и стыкается лише съ товаришами „Zdrowia“. Она спѣває также по недѣлямъ въ рускй церковци и на еи запросины отспѣвала „Лютнія“ службу Богу въ понедѣлокъ Зеленыхъ свитъ. Людей въ церкви було издѣ сподѣванье богато. Теперѣшній парохъ, о. Борсукъ, дбав о своихъ вѣрныхъ и о церковь больше, якъ давнѣйшій докторъ богословія. Поставивъ онъ и первый крошки до того, чтобы въ церкви бувъ иконостасъ. Просьба о субвенцію находится въ Выдѣлѣ краевомъ, наші ординаріяты могли бы рѣко-жъ завознати вѣрныхъ до складокъ на основаніе церкви въ Краковѣ. У внутрѣ ви не ма нѣ одної гднои иконы. Два намѣстній образы, прицепленій до балюстрады, и колька кальварійскихъ образковъ съ латинскими и немецкими написями по стѣнахъ безъ ладу ровнѣнныхъ, — отъ и все богатство, ажъ язъ берѣ! Мы не конче добре презентуемся супротивъ Поляковъ краковскихъ

супротивъ Поляковъ краковскихъ.
Въ понедѣлокъ вечеромъ запрошено „Лю-
нию“ на комерсъ до „Zdrowia“, а головою ви-
брано проф. Н. Вахнянина, который въ сво-
короткой рѣчи минувшого дня, похваляющи
загалъ стремленія молодежки академичной
Краковъ вѣбраной въ „Zdrowiu“, назначивъ, въ
першую задачею интелигенціи есть ити въ въ-
рдъ съ свѣтломъ науки. „Идѣть въ народъ
вашъ польскій подъ соломяній стрѣхи, а не
Landerbank-овъ“ — сказалъ профессоръ и сло-
его принято френетическими оплесками. Въ ви-
бранныхъ „Соколдовъ“ не брала „Лютня“ нѣjak
участи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Мыто отъ нафты.) Нынѣ розпочалася палатъ пословъ спеціальна дебата надъ тарифомъ мытовою и здається, что въ протягу тыждня буде цѣла справа залагоджена. Що до мыта отъ нафты, то справа ся єсть ще дуже непевна „Nagod. Listy“ доносять, що 12 пословъ чехоки (имовѣрно молодо-Чехи) постановили лишь тогдя голосувати за внесеніемъ правительства, коли правительство заручитъ имъ, що ихъ бажання оправї банкової и цукрової будуть залагоджені. Побояя найновѣйшихъ обчислень одержитъ внесеніе правительства що найбóльше 6—8 голосовъ бóльшості. Урядові газеты доносять: Есъ загальне мнѣнїе, що при дебатѣ надъ тарифомъ мытовою лишь справа нафтива викличе живѣйшу дискусію; то однакожъ не перешкодить, щобъ цѣла тарифа не могла бути залагоджена ще се тыждня.

(Конецъ рады державной.) „Presse“ доноситъ
что конецъ рады державной на всякий случай не
отступить ще передъ Божиимъ Тѣломъ и заѣда
будутъ отложены ажъ на осень.

(Эз Угорщики.) Парламентъ угорокій зал
годивъ вже тарифу мытову въ третомъ читан
и проектъ закона о вольномъ отъ мыта довол
кукурудзы и проса зъ Сербія и Болгарія. Парл
ментъ отрочено до дня 19 с. м. — Розрухи в
Будапештѣ притихли съ днемъ 11 с. м. зовоѣм
Теперь показалось, что розрухи тѣ прибрали бу
дьйотно характеръ соціаліотичнаго и были ара
жованы агитаторами въ зовоѣмъ иныхъ цѣлях
якъ въ національныхъ. Доперва арештованъ щ
ыхъ маю успокоилъ низшій версты жителей
въ Будапештѣ. Арештовано всего 710 осоѣбъ. Э
тихъ выпущено заразъ на другій день 232 осоѣбы
переважно дѣти недороостки и осоѣбы, что лишь
цѣканости замѣшились въ товшу; 154 осоѣбъ ук
рано въ дорозѣ адмииністративной карою отъ 2
год. до 8 днѣвъ аресту. Богато осоѣбъ отставле
шупасомъ до вхъ мѣоць принадлежности а 32
осоѣбъ отдано судови карному.

Заграницний Держави

Россія. Россійскій газеты занимаются от якогось чауу дуже цільно австрійскими справами, сядять за вѣмъ, разбираютъ вѣки дробицѣ и стараются въ загадъ выказывать, что с одной стороны Австрія разпадаєсь въ вѣмы внутрь а зъ другои знову, что лагодится до вѣны и что еи стремлена въ сѣмъ взгядѣ вымѣреній головно на балканській щовъостровъ. До сего походѣнія заключенія подала Россійскими газетами та нагода, что цѣварь австрійскій выолавилъ письмо съ подякою до архікн. Альбрехта за добре и взорове упорядкованіе воинской силы въ Боснѣ и Герцеговинѣ. Россійскій газеты кажутъ отже, что се письмо не значитъ нѣчого ишо глякъ лишь оконстатованіе факту, что Австрія готова вже зовоимъ до борбы на балканскомъ щовъостровѣ. Якъ хвбнѣ суть сї погляды россійскихъ и то впливовыхъ назвать газетъ не по

Нѣмеччина. Въ виду справы баварско-прускаго притахли майже всѣ другіи справы въ Нѣмеччинѣ, а на порядку дневнѣомъ стануло теперь выѣзданіе, яко становище займе держава, займутъ Прусы супротивъ Баваріи, что скаже на то все князь Бломаркъ? Посередиу отповѣдь на то, отповѣдь офиціозну, дас „Nordd. Allg. Ztg.“, котра старалась доказати, что цѣла криза баварска може лишь черезъ Баварію саму и въ Баваріи буты залагодженна або иными словами: кн. Бломаркъ поставилъ до сихъ справы не мѣшательствомъ. Одного, чо въ Нѣмеччинѣ побоюютоя, т. е. скрѣпленіемъ

Франція. Дня 10 и 11 с. м. велася въ французской палатѣ послѣдъ дуже важна дебата надъ закономъ о прогнанію князейъ, що колись панували въ Франції и мають ще теперь претенсіи до французской короны. Зъ разу поставлено было внесенье, щобы прогнati всѣ князійскій родини безъ выемки, але се внесенье упало и поставлено лишь внесенье Бруса, на котре згодилося такожъ и правительство, а котре особливо попиравъ Фрейсинне. Внесенье се звучить:

1) Область республики французской есть и позостае замкненою для головъ домовъ панувавшихъ въ Франції и для ихъ найближшихъ наследниковъ. 2) Правительство має право выгнati декретомъ и другихъ членовъ родини. 3) Хто переступить сей законъ, а его подаблеся въ Альжирѣ або въ колоніяхъ, той буде караный вязницею отъ двохъ до пяти лѣтъ; по отондженю кары буде отставлена за границю. 4) Члены князійскихъ родинъ, котрымъ буде позвoдено на якийсь часъ проживати въ Франції, суть выключени отъ всякого публичного уряду. Ходъ дебатъ надъ симъ внесеньемъ подамо познейше; тутъ лишь зазначимо, що палата прияла се внесенье большостeю 80 голосовъ.

Н О В И Н К И

— Въ первый день Зеленыхъ съять отбулася заповѣдь товариствомъ нашихъ ремесниковъ „Зоря“ прогулка въ лѣску „на Пасѣкахъ“. Помимо того, что весь майже небосклонъ покрытъ хмарами, гостей зѣбрались досыть поважне число и щастіемъ якось обойшлося безъ дощу. Большую часть участниковъ становили родны ремесничі, и то не только рускій, але и польскій; зъ интелигенціи запримѣтили мы мало кого. Молодѣжь охочо забавлялась танцами при грѣ войсковой музыки, а старшій любувалися въ антрактахъ гарно виконаными продукціями хоральными деякіхъ труднѣйшихъ навѣтъ композицій, подъ управою п. К. О сколько намъ вѣдомо, велики розходы урядженя зовсѣмъ покрылися, а надто вплынуло де що до касы товариства; малу оно вправдѣ становить рубрику, а все-жь таки доказуе, що и на будуче можна уряджувати подобній прогулки. Подъ конецъ забавы присутній о. Бажанський поднѣсъ тоасть въ честь зѣбранокъ „працѣ“, дякующи заразомъ комитетови, що устроивъ такъ гарну прогулку. Мы изъ своей стороны долукаемо подяку для людей таکъ же лѣзновъ лѣ, якими оказали дотеперь пп. Бѣрецкій и Щерба, яко члены комитету, въ побореню всякихъ перепонъ при устроюваню фестиновъ и прогульокъ товариства, и заразомъ выражаемо наше бажанье, щобы на будуче ограничено встути только „на запрошенія“, бо се по нашѣй гадцѣ было причиною, що таکъ мало явилося нашои интелигенціи на фестинѣ.

— Заступницество директора гімназії въ Перемышли.
Въ день смерти о. Поляньского, директора перемышльской гімназії, передавъ инспекторъ Гикель урядово дирекцію гімназії проф. Н. Антоневичу, которому ще покойный о. Поляньский еш передавъ. Въ колька днівъ познѣше отобрала Рада школьнаго дорогою телеграфичною веденіе дирекціи проф. Антоневичу а повѣрила еш проф. Ив. Левицкому, тому самому, который ового часу выступилъ бувъ въ перемышльской радѣ повѣтовой и не допустивъ до того, чтобы ухвалено заложеніе въ Перемышли окремои рускои гімназії. Конкурсъ на обладженіе посады директора въ Перемышли розписано на 10 липня а не якъ попередно було подано до 20 липня.

— Єзуїтська гімназія въ Бокковичахъ коло Хирова.
Міністерство проовѣты позволило — якъ доно-
ситъ „Pol. Согг.“ а за нею в урлова львівська
газета — открыти Єзуїтамъ оъ найближшимъ
школьнимъ рокомъ приватно-наукове заведанье
въ Бокковичахъ коло Хирова. Заведанье се буде

мати характеръ приватной гимназії, отже буде обійтися цілмъ об'ємъ наукъ гимназіальнихъ. Въ програмѣ наукової поставлено велику вагу на науку німецького языка и для того крѣмъ викладбъ самого языка німецького, буде ще викладатися и другій предметъ въ німецькому языку.

— За упокой душъ бывш. п. митр. Григорія Яхимовича отобужено д. 10 л. с. м. въ духовній семінарії у Львовѣ панахиду. Слідуючого дня отбузжено въ той семінарії панахиду за упокой душъ бывш. п. о. Томы Полянського, б. директора гимназії перемышльской.

— Проф. Омелянъ Партицій зложивъ на руки редакції „Діла“ З ар. на погорбцівъ Набаки, а 2 ар. на погорбцівъ въ Демянівѣ. Розвочасно заявивъ Вн. професоръ, що на погорбцівъ Боянци жертвую брошуванія комплекти педагогічної німції літературної часописи „Зоря“ въ роки 1882 и 1883 по 1 ар. 50 кр. цілмъ одинъ рікъ. (Вт дорозѣ предплати коштували рідчникъ „Зоря“ 5 ар.)

— Урядникъ Радъ повѣтowychъ. Видѣть краевый конститутъ, що часто на висловії важній реєкти до Радъ повѣтowychъ не одержували ніякої отповѣді. Слідивъ отже за причинами осені незвичайної пропави и пересвѣдчився, що саму вину самі урядники Радъ, котрій називали не винували дотичныхъ реєкти до протоколу и не предкладали презесамъ до реферовання. Видѣть краевый звертає увагу Радъ повѣтowychъ на тѣ аномалії и пересылає німъ отповѣдній приказъ, котрій мають зло усунуть. — Чи не гарний образець автономичної господарки?

— Будова залѣзницѣ въ Коломыї до Слободи румурском поступає скоро, її будують рівночасно въ колькохъ мѣсцяхъ. Отъ границї села Вербіжъ мѣского съ річкою платною 150 ар., за оглядины мощн. 25 ар. въ належності за оглядины товару після устави. Речинець до 15 липня с. р.

— Конкурсъ. Въ Дрогобичі опорожнена посада контролюра мѣского каоса съ платною 840 ар. и двома квінквініями по 100 ар. Речинець до 15 л. лінії.

— Въ Стрійскомъ округѣ виборчомъ бльшою поспішти вишути новий кандидатъ на посаду до Рады державної — п. Станіславъ Щепановський, властитель кошалень нафти въ Слободѣ румурской.

— Зъ Городенки доносять до польскихъ газетъ, що бѣднѣйший погорбець мали домагати, щоби самі староство занялося роздѣломъ запомоги приданої бар. Гиршомъ (10.000 ар.), а мотивують свое жаданье тимъ, що не мають довѣрї до уряду громадского, котрій дотеперѣшній складки роздѣливъ мѣжъ протегованыхъ.

— Холера. Сконстатовано, що олучай холери, котрій проявився въ Тріестѣ, суть холерою азіатскою. Дося померло на холеру троє людей.

— Дробій вѣсти. Громадѣ Злоцке, поз. ново-санецького, дарувавъ цѣсарь на будову школы 100 ар. — Громадѣ Сташівка, поз. горлицького дарувавъ цѣсарь на будову школы такожъ 100 ар. — Мѣжъ Выжницю а Кутами забрала вода на Черемоши мостъ. — Въ Сучавѣ розбивъ грому комулу отъ вежѣ брамы, котрою възділює до колишньої митрополії. — Громадамъ Блаховї и Середнє село дарувавъ цѣсарь на будову школы 200 ар.

— Жовтнева Рада повѣтова принила проектъ виду тої же Рады, щоби устроити фантову лотерю въ користь національнихъ погорбцівъ Боянци, Гребенци и Волѣ Высоцкої. Для укладу пияни тої лотерії завізувало підъ проводомъ маршалка Рады, п. Меніслава Майшка, окремий комітетъ. Недавно обѣїздивъ п. маршалокъ Рады села въ Куліковському и Мостенському и заохочувавъ громади, щоби посправляли собї приборы до гашення огню.

— Жидовський театръ. Въ Тернополі гостить теперій жидовско-національный театръ підъ проводомъ актора Юзільєра. Зъ цѣкавості увішовани въ салоні театру въ шабасъ д. 12 л. червня побачили мы повітсько жільбю въ капелюхахъ, въ „штрамблахъ“ (шабасовихъ шапкахъ), — одинъ грызе горбіхи, другій зернита, третій смакує себѣ въ преціяхъ, четвертий зновъ забдає зъ дому взятій шабасовій ласощі, въ загалѣ хрупанье та цицканье, — задуха чесниково-цибулин, гармідеръ, галасъ та штурканье; декоратій гостї нижкомъ и курили. Коли толькі куртину поднесено въ гору, заразъ всі вставали изъ мѣсцівъ своїхъ; то дуже смішило, бо стоячі не могли пічного видѣти на оценѣ черезъ капелюхи, свистали та все дармо кричали: „Nieder!“, „Setzt ach!“. По скіченню представлення „Der vergleichende Schluf“ (Проданий онъ) акторы и акторки въ числѣ 10 подѣлилися по рівній частинѣ чотирьма доходомъ.

— Стация для лічення дѣтей организується въ Рымановѣ. На початокъ будуть до тої стації приїжджати лише такі дѣти, котрі потребують бодивихъ купелей (окроуфуличній) отъ 8 до 12 року життя. Зголосженія треба адресувати до п. В. Зонітака у Львовѣ въ музею імені Дідушицькихъ.

— Церковь въ Гірімѣ, коло Стрыя, покрита громада цинковою бляхою. Теперій довершено прикрашенія єї у внутрі підъ проводомъ артилерії п. Корн. Романовскаго и при помочі пп. Юл. Залузцкого, Андр. Кравчевскаго, Юрія Рознера и Іва. Новаковскаго.

— Мадаризація Славінъ. Після спровадання угорского министерства просвѣти перенесено отъ 1879 до 1884 р. 485 славінськихъ народныхъ школъ на мадарі! Розуміється, мѣжъ тими школами є значне число бувшихъ школъ рускихъ. Система мадаризації проводиться на Угорщинѣ безпеременно.

— Чернівецькое старство наложило на чудотворцівъ-рабиновъ въ Садагорѣ, — а есть ихъ тамъ ажъ два — заробковый податокъ въ сумій по 100 ар., зачисляючи ихъ до категорії посерединівъ въ „гешефтахъ“.

— Въ Речі, коло Косова обкрадено громадоку касу. Шкода виносить кількасотъ ар. Вже то доказавши косовській стороні...

— Володиславъ Чапціцій, польський писатель, авторъ книгъ: „Szargna ksiega“ и „Rzez w Nego-

zanie“, номеръ въ шпитали у Львовѣ въ 56 роцѣ життя.

— Alliance Israélite мала днія 3 л. червня свою Збори, де згадано справу въ дѣяльності товариства за 12-тий рокъ его історії. Товариство числилось 2.907 членівъ и выдало на цѣли товариства 219.669 ар. Въ першій лінії — сказано въ спроваданні — старалося оно о піднесенії просвѣти и організацію школъ мѣжъ жителями въ Галичинѣ. Товариство позакладало школи у Львовѣ, Бродахъ и въ Станиславовѣ, потімъ открылъ інститутъ науки рѣльництва и зъорганізувало рѣльничій колонії. Небезвомъ має товариство отвората жільбову школу ремісничу у Львовѣ.

— Засудъ ліхваря. Въ Станиславовѣ засуджено на підставѣ відракту суду призначенихъ ліхваря Мехія Гаїфера, зъ Чорного Потока коло Долини, обжалованого о 13 обманьства и о 30 переступленій противъ закона о ліхвѣ, на 4 мѣсяці арешту, на 300 ар. кары и на зворотъ коштъ процесу. Розправа тягнулася черезъ дві недѣлі.

— Політика „Кола польського“ починає вже викликавати въ краю демонстративній обізвави нездоволенія. Громада мѣста Станиславова завбивала, на підставѣ ухвалы мѣсконії Рады, телеграфично свого посла проф. д. р. Євгенія Йакімовича (котрій підкинувся на станицю), щоби більшій боронивъ переконанія своїхъ виборцівъ и щоби въ зв'язку зъ справою нафтової делегації поширила интереси краю и нафтового промислу, жадаючи, коли вже не можна буде пошерги внесеніе Зиса, бодай підвищенія мита на 2 и на 168 ар. бѣль тяжкого и легкого олії минерального.

— Конкурсъ. Зверхність мѣстечка Мостовъ великихъ розписала конкурсъ на посаду лікаря мѣского съ річкою платною 150 ар., за оглядины мощн. 25 ар. въ належності за оглядины товару після устави. Речинець до 15 липня с. р.

— Конкурсъ. Въ Дрогобичі опорожнена посада контролюра мѣского каоса съ платною 840 ар. и двома квінквініями по 100 ар. Речинець до 15 л. лінії.

— Въ Стрійскомъ округѣ виборчомъ бльшою поспішти вишути новий кандидатъ на посаду до Рады державної — п. Станіславъ Щепановський, властитель кошалень нафти въ Слободѣ румурской.

— Зъ Городенки доносять до польскихъ газетъ, що бѣднѣйший погорбець мали домагати, щоби самі староство занялося роздѣломъ запомоги приданої бар. Гиршомъ (10.000 ар.), а мотивують свое жаданье тимъ, що не мають довѣрї до уряду громадского, котрій дотеперѣшній складки роздѣливъ мѣжъ протегованыхъ.

— Холера. Сконстатовано, що олучай холери, котрій проявився въ Тріестѣ, суть холерою азіатскою. Дося померло на холеру троє людей.

— Дробій вѣсти. Громадѣ Злоцке, поз. ново-санецького, дарувавъ цѣсарь на будову школы 100 ар. — Громадѣ Сташівка, поз. горлицького дарувавъ цѣсарь на будову школы такожъ 100 ар. — Мѣжъ Выжницю а Кутами забрала вода на Черемоши мостъ. — Въ Сучавѣ розбивъ грому комулу отъ вежѣ брамы, котрою възділює до колишньої митрополії. — Громадамъ Блаховї и Середнє село дарувавъ цѣсарь на будову школы 200 ар.

— Вѣсти зъ Епархії Львівської.

До каноничної інституції завбивала о. Ярославъ Бачинський въ Григорівѣ, еп. станіславовського.

Позовленіе до испыту конкурсового приступи-ти одержали оо.: Павло Чмода, завѣд. въ Плещеничахъ; Анатоль Долинський, сотрудникъ въ Пере-гінську и Стефанъ Лесюкъ, сотрудникъ въ Євліївці.

Делегатомъ ординаріатскимъ до испыту зъ агрономії при львівській духовній семінарії въ дніахъ 24, 25, 26 и 28 червня назначений кръл. о. Іоанъ Величко.

Вѣсти зъ Епархії Перемишльской.

Іспытога конкурсовому въ дніахъ 8, 9 и 10 л. червня с. р. піддавалися оо.: Белкотъ Кароль, Вархолякъ Аваторій, Войновський Севоринъ, Волинський Левъ, Добрянський Северинъ, Жарський Іоанъ, Желеджовський Леонтій, Івановський Йоанъ, Козій Стефанъ, Карапоніч Іоанъ, Кобрикъ Іоанъ, Кордасевичъ Вікторъ, Леонтовичъ Іоанъ, Махнікъ Георгій, Мудракъ Махнікъ, Олександръ Ілля, Паславський Антоній, Пелехъ Іоаніфъ, Секе ла Григорій, Яремчевичъ Вацілій, Ясеницький Николай, Чернецький Андрей.

Л. консисторія встановила до президії ц. к. намѣтництва о каноничну інотитуцію оо. Ант. Венгриновича, капеліна въ Борисівѣ, дек. височинського, запрентованого юре de votive на пар. Тернава въжла, дек. затварницького.

Забезпечений до канон. інотитуції на пар. Ляшки муроманъ, дек. старо-сольського, о. Іллірій Туна, кап. въ Заміхові, дек. порохницького.

Отпустку до купелей для поратовання здоров'я получили оо.: Левіт Киміцкевичъ, парохъ въ Малновській Волі на 5 недѣлі; Николай Колтунюкъ, сотрудникъ въ Степанівці, дек. сокальского, на 2 мѣсяці.

Увільненіе бѣль испыту конкурсового полу-чили оо.: Мих. Венгриновичъ, парохъ въ Улановѣ, дек. олешницького; Іоанъ Приворотникъ, парохъ въ Брунівѣ, дек. мушинського.

Введеній оо.: Козакевичъ Іосифъ, яко завѣдатель пар. въ Конюшкахъ королевскихъ, дек. комаринського и Ілля Маковій яко завѣдатель пар. въ Цариньку, дек. затварницького.

Вѣсти зъ Епархії Станиславовської.

На конкурсъ розписаний: до ч. 1862 парохія Пробіжна, дек. гуситинського, падана приватного и до ч. 1863 парохія Підліка, дек. коломийського, падана приватного. Речинець назначений до днія 2 серпня 1866.

Презенту одержали оо.: Євгеній Кноблевський на Хлѣбичинъ польский, дек. коломийського; Александръ Левицкій на Скалу и на Унислу, зъ кортою зреєнію възвигнувавъ.

Завѣдательство въ Баріши, дек. бучацького, одержавъ В. Ісидоръ Лукашевичъ въ Григоріві; въ Унислу о. Алексій Кноблевський въ Скали.

Сотрудництво приватне одержавъ о. Ем. Ковалський въ Надорожній, дек. товмачького.

Капеллянізмъ військовымъ II класу въ резервѣ іменованій о. Северинъ Матковський.

Позовленіе до испыту конкурсового одержали оо.: Вао. Калитовський въ Топоровець, Тить Чубатий въ Іванкова, Іларіонъ Алексіевичъ въ Банянець.

Увільненій бѣль испыту конкурсового одержавъ о. Юліанъ Константинікъ въ Галича.

Отпустку одержавъ о. Томкевичъ въ Євлоні.

Консисторія віднесла до намѣтництва о канонич. інотитуцію для о. Євг. Кноблевського на Хлѣбичинъ польский и о удѣленіе додатку особистого для о. Сильв. Дрогомирецького въ Вербовці.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— О. Теодоръ Тиминський, парохъ въ Пелкинѣ, упокоївся у Львовѣ въ 58 роцѣ життя. Вѣчна ему память!

— Текя зъ Калужицькихъ Полянська, жена пароха въ Высоцку нижнімъ, упокоїлася д. 27 л. мая въ 66 р. життя. Вѣчна її память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Біографія Тараса Шевченка поз

Лечебница Львовска
плиць Академіцкій ч. 1.
Щоденна ординація безплатна для
убогихъ хорыхъ.

Сади	Отдѣль хоробъ	Годи- ни	Лѣкарь
I	жівочихъ	9—10	Д-ръ Сельскій
	хирургич.	10—11	Д-ръ Шрамъ
	очиныхъ	12—1	
II	внутрішн.	9—10	Д-ръ Ст. Інн.
	дѣтей	11—12	Д-ръ Стадекій
	женерич.	12—1	Д-ръ Татар-
	напівческихъ		чухъ

Дирекція Заведенія.

СУКНО отъ 1 ар. за метръ
и выше; прошу жа-
датъ взбрѣзъ бѣ-
фабрическаго складу

"Zum weißen Lamm" in Brunn.

ЦУКОРНЯ
И. Крушинського и Д. Кнаппа
при ул. Ягайлонській
у Львовѣ

поручаетъ что день съѣжій цукры
и тѣста, морожене, кандизованій
свочъ. Торты и пірамиды на ве-
сії и иманни, высылае на
жаданіе до каждой мѣсцевости
старанно — спакованій по дуже
1664 низкихъ цѣнахъ. 4—4

████████████████████████

Найдешевше руске літературне
видавництво "Руско-українська Бібліотека Евгена О-
лесінського" виходить у Львовѣ
з почавши від 1-го грудня р. 1884.

Досі вийшло 14 випусківъ, об-
імаючихъ слідуючій літературний ма-
теріалъ:

1. Запоріжць, оповіданіе Івана Нечуя-Левицкого 10 кр.
2. Соній нари молодого пітомця, оповіданіе В. Барбінського 10 кр.
- 3—4. Оповіданія Олексен Сторожен-
ка (Серія перша) первісто 20 кр.
не випущено сконченованими ча-
стинами 10 кр.
5. Prima Vera, поезія Юлія Шней-
деръ 10 кр.
6. Оповіданія Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрія Горовенка, поета Кра-
сючевка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Левиц-
кого, ціна 10 кр.
12. Галицькі образки, Ів. Франка,
серія I, ціна 10 кр.
13. Лихі дні, Григорія Григорі-
вича, ціна 10 кр.
14. Поетичні твори Стефана Ру-
динського 10 кр.

Предплачувати можна въ більше
число лінійковъ паризъ, пересылаючи
відповідну квоту (1 або 2 зр.) на руки
видавця (ул. Словакского ч. 6). Замов-
ленія можна такоже по посилковій випу-
ски, додавши въ посилковій випускі
заказу въ посилковій випускі 2 кр.,
а въ подібному 5 кр. на оплату порту.

Хемічна ліабораторія

аптекаря и хемика судового

А. МУССІЛЯ
у Львовѣ

при улиці Кароля Людвіка ч. 7
поручаетъ власній вироби

Воду колоніальну, лѣпшу въ загра-
ничномъ по 50 и 30 кр. за фляжку.
Перфумы въ рожіяхъ можливыхъ за-
пахахъ вѣтъ 15 кр. до 2 зр.

Мило въ дѣгти противъ всіхъ о-
паровъ вишіванихъ 30 кр.

Ефелінину, спеціальне средство на
весілини пірами на лиці 70 кр.

Нудри до лица и чисту мучку рижеву
коробка по 15, 25, 50 кр и 1 зр

Мило глицеринове и тоалетове по-
чавши вѣтъ 10 кр. — даліше:

Воду до устья, порошокъ до зу-
бовъ, воду атаньюку до волосъ,
каплю компінатове, церковне и
всякій іншій власній вироби и-
мѣстяще въ цінника, который въ
жаданіе франко висылаю.

Замовленія въ провінції вико-
нуються възвратно по поштою.

1663 3—10

Сто улівъ

розмѣрівъ улівъ славинського
суть на продажу въ Радчи, ко-
ло Станиславова, въ домѣ па-
роха о. М. Кодаковскаго.
1611—3—2

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Белый.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и
сухариковъ, вынаходца "медовника гигієничного"
въ Ярославѣ.

Партію гигієничныхъ медовниковъ виробу Вашої фабрики я о-
держала; и пробовала ей медовникъ въ шпиталі раненыхъ живи-
щихъ сербскихъ, которыхъ въ моїмъ шпиталі мань якъ разъ 426, а
всѣ тяжко раненій. Головно симъ роздѣлювало тѣ медовники и то
тогда, коли сї тяжко раненій не могли травити належнихъ стравъ, роздѣлюванихъ въ шпиталі — по
короткомъ часѣ доставали здоровий апетитъ и охоту до їди, жу-
жокъ и найтиже хорыхъ раненыхъ, оперованихъ пріймавъ ей мед-
овникъ, раненій приходили до силъ, доброго и здорового
вигляданія, а що такожъ я спостерѣгъ, що въ наслѣдокъ сего мед-
овника функція желудково-кишковой засилья регулювалися.

Раненій и оперованихъ называли Вашъ медовникъ польскимъ хлѣ-
бомъ и скоро я війшовъ до сї раненыхъ, кликно зо всѣхъ сто-
рии, чи немъ вже більше того польского хлѣба, що намъ додає
силъ и житя.

То спонукну мене просити о безпроводочну висылку нової пар-
тії зъ 600 штуць. За першу посылку дакую Вамъ — даже богої хо-
рьхъ вымарнільхъ, умізерованихъ въ наслѣдокъ ранъ, операцій и
хоробъ желудковихъ завдачу сему средству, которому мушу припи-
сати свойства лічебній, поєрненій до своихъ силъ — бо коли
тяжко раненій и оперованихъ не могли пріймати іншої поживы, єли сей
медовникъ, бѣль бувъ їхъ одиною поживою, поправлявъ про-
цесъ травленія и приводивъ желудокъ до того стану, що могли
бутаки живитися и другими стравами.

Дѣйство повиннъ бы кождый більшій шпиталь именно хи-
рургичній уживати сего медовника яко поправляючо-лічебного средства.
(Печать.)

Д-ръ Ромуальдъ Далльманъ в. р.

Шефъ шпиталю воїскового въ Нишу (Сербія.)

Нишъ 14. Цвітня 1886. 1602 8—0

Медовникъ гигієничній Л. Чиньского въ Ярославѣ можна дostaти у
всѣхъ горговиахъ коріннихъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ
ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1598 24—? купує и продає
ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
подъ найприступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечній и
5% Листы Гип. преміований,

котрій посли закону зъ для 2 Липня 1868 (Днів. з. д.
XXXVIII. ч. 93) и вайвансії постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до уміщування капиталовъ фон-
довихъ, пунілярныхъ, кавцій супружескихъ війсковихъ,
на кавцію и вадія

можна въ сї Конторѣ получить.
(до вилосованія съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ приорученія зъ провинції виконуються безъ
проволоки по курсѣ днівнѣмъ, не числячи нѣякої провизії.

Медицинський мыла
MAX FANTA
Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованій и поручений лѣкарями.

Фанты мыло інгілеве, противъ червоности лица, носа
бургундского (Rosace Acne), свербячихъ лиціацій; ціна 75 кр.
Фанты неаполітанське мыло (мыло рутеве) противъ спіфлису
и пасожитівъ 1/4 штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло
гостецеве и ревматиче вилосованої и скорої силы. Ціна 1 зр.
— Мыло зъ маси противъ корости, луски, потиціючихъ ногті и
т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринове, лекше, для дамъ и дѣ-
тей, 35 кр. — Мыло карболове, десніфекціоне 35 кр. — Мыло
съркове противъ угробъ, веснянокъ и напікбронхъ висыпокъ,
35 кр. — Мыло жовткове противъ лусокъ на голові и на поділь-
шніе насібка, 35 кр. — Мыло жовчеве на волоссе, 35 кр. —
Мыло зъ зѣлі оживляюче систему первовину, 35 кр. — Мыло
глицеринове, найтише мыло тоалетове 25 кр. — Мыло бензоє
на поєданіе шкобри 40 кр. — Мыло вазелинове піни 40 кр. прі-
ятие до щоденного ужитку. — Мыло мазево-съркове противъ у-
порнихъ недугъ шкобри, ціна 40 кр. — Мыло борасове противъ
нечистоти насібка, веснянокъ, остудовъ, ціна 35 кр. — Мыло
камфорове на отмороженье, поєданіе рукъ и т. д., ціна 35
кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкобри, ці-
на 50 кр.

Можна дostaти въ всіхъ антикахъ у Львовѣ: въ антицѣ л-ра
Кароля Миколаїв и апт. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: апт. М. Ніем-
чевскаго; въ Долинѣ; апт. І. М. Фраунельмана; въ Яблі: апт. Ромуальдъ Пальхъ;
въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Грамскаго, Іос. Франчинського и въ апт. Конст. Вишневскаго; въ
Краковѣ: апт. А. Сѣдлікаго; въ Ришевѣ: апт. А. Карпинського;
въ Солотвино: апт. І. Годоли; въ Старомъ Санчи: апт. А. Карпинського;
въ Тарнівѣ: апт. І. Рейда; въ Волині: апт. Кароля Нодзинського; въ Збаражі: апт. І. Круга.

1582 16—52

Величезній страти, які потерпіла велика лондонська фабрика меблівъ
з велїза Godderige Brothene and Comp. при недавнімъ паденію глеєговскаго
банку, захитали нею такожъ, що она постановила закрити фабрику и вилодити
зовсімъ масами нагромаджений въ запасъ знаменитій меблівъ зъ зелізъ, преміо-
ваній на всіхъ виставахъ золотими медалями, за четверту частину ціни фабричної.
Я предкладаю отже передай менѣ въ комісію згаданимъ домомъ чудно красивій

400 штукъ зеліз-
ныхъ ложокъ для
дорослихъ

Ложка въ прибли-
женю подобній до
рисунку.

50 кр.. Письмові замовленія вилосують такожъ поєданію якъ довго виста-
ти, въ замісії знаменитихъ примѣрникахъ заразъ за попереднімъ
приславлемъ грошівъ.

Eisenm bel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerstrasse Nr. II.

Зелізній ложка перевишають особливо всяки деревяній въ якості
будь стайн для того, що забезпечують въ виконанні нужди и чистоти, мають
незвичну тревалість и даються складати.

1659 5—15

Призначено загально найлучшу
Масу до запускання підлогъ
поручаютъ

Гібнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 69—0

Переиродуючи даемо вітровѣдний работъ.

БОЧОВКИ ВИНА
поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (20—54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляскаго столового 2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляскаго столовоголуч-
шої якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. отол. ароматичного 2—70 и 3 зр.
1 " Самородного витравного 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ отол. 2 " —
Червоні вина: 1 бочовка Viszontai 2 " 50 зр.
1 бочовка Viszontai старе 3 " —

Повыше наведеніи ціни розуміються вразъ
съ бочовка окованою золотими обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
склонный отбиратель жадныхъ більше коштівъ
не поносить. Купуючи
вина особого толькъ у
продуцентовъ ручить за
здоровій добра, натураль-
ній и лічши вина якъ въ
Вершець, и просить о ла